

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 8/2009 - 18 pàgines

Sessió extraordinària del dia 31 d'agost del 2009

El dia 31 d'agost del 2009, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 20/2009, que és el següent:

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, al Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany

M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Roser Bastida Areny i del M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació, Cultura i Joventut; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Víctor Naudi Zamora, Ministre de l'Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, Secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

Passem al punt únic.

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, al Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

El Projecte de llei que va presentar el Govern va ser publicat al Butlletí del Consell número 18/2009, del 13 d'agost.

El Grup Parlamentari Andorra pel Canvi ha formulat una esmena a la totalitat amb text alternatiu que ha estat publicada en el Butlletí número 19/2009 del 25 d'agost.

Es debat, doncs, avui aquesta esmena a la totalitat presentada pel Grup Andorra pel Canvi al text del Govern. El text alternatiu, doncs, d'Andorra pel Canvi ha estat publicat juntament amb l'esmena al Butlletí del Consell número 19/2009.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Andorra pel Canvi passo la paraula al Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Abans d'entrar en el debat d'avui, permeti'm una qüestió prèvia sobre el contingut i es continuarà dirigint aquesta sessió per evitar qualsevol tipus de malentès.

Tinc entès que ens dóna la paraula i després hi haurà una rèplica dels grups parlamentaris seguida de la del Govern, i entenc, -pel que se'ns ha comentat i li prego que ens ho confirmi per esvair qualsevol tipus de malentès-, que en aquesta ocasió ens hem de centrar en l'argumentació del perquè es fa el debat a la totalitat sense poder entrar en el contingut del text proposat i del text alternatiu, i li prego que ens confirmi aquest punt.

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, el Reglament diu el que diu. Vós em vau venir a veure i us vaig dir tal i com funcionava el debat. El debat és un debat de totalitat d'un projecte de llei basat sobre l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

Un debat de totalitat ve regulat pel Reglament del Consell i ja li vaig recordar que el que es debatia era la seva esmena que era una esmena en contra del Projecte de llei del Govern.

També li vaig dir que el lògic era de fer la crítica del text del Govern argumentant els elements que trobava a favor i en contra, vist que demana el retorn del text presentat pel Govern al Govern.

També li vaig dir que si sobre aquest esquema vostè plantejava les mancances que trobava a la llei del Govern, i si aquestes les havia formulades dins del seu text, que jo no intervindria però que el text de referència a debatre avui és, evidentment, tal i com l'ordre del dia ho diu, el text presentat pel Govern.

Si mai, avui, prospera la seva esmena a la totalitat automàticament demà entrarà a tràmit el text alternatiu per a què els demés grups puguin presentar esmenes que mai podran ser esmenes a la totalitat.

Dit això, doncs, li passo la paraula per defensar la seva esmena a la totalitat.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic per aclarir aquest punt i, per tant, ens centrarem en els comentaris o les crítiques al text presentat per Govern, d'aquest Projecte de llei, sense entrar en el contingut del nostre text.

Aquesta Llei, aquest Projecte de llei, està vinculat a l'autorització perquè el Govern pugui signar tractats, com ara acords d'intercanvi de dades o convenis de doble imposició. Entenem que aquest és l'inici, la gènesi, d'aquest text.

Si em permeten utilitzaré el terme tractat, en la seva definició de l'article 2 del conveni de Viena i també de l'article 2 de la nostra Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, del desembre del 1996.

En aquest article 2 es manifesta clarament que s'entén per tractat un acord conclòs per escrit entre el Principat d'Andorra i un altre o altres subjectes de dret internacional i que per subjecte de dret internacional s'entén un Estat, una organització o un subjecte diferent reconegut com a tal pel Principat d'Andorra. Per tant, estan en l'àmbit dels tractats.

La primera pregunta a fer-nos en relació amb aquest Projecte de llei és si serveix per evitar l'autorització prèvia que requereix la Constitució i la Llei qualificada de tractats del 1996. És a dir, si en aquest Projecte de llei els acords d'intercanvi de dades passen a ser un tractat inclòs en l'article 64.1 o al 64.2 de la nostra Constitució, perquè com veurem, els problemes que presenta aquest Projecte de llei, són tan importants en aquesta qüestió que tan sols per aquest motiu ja es requereix una esmena a la totalitat del text.

Per seguir el fil argumental, i donada la limitació de temps de quinze minuts que respectarem

escrupolosament, agafaré un dels casos pels quals hem presentat aquesta esmena a la totalitat. Em refereixo al fet que al llarg de tot el text, el Projecte de Llei conté menys requisits, obligacions i drets que els continguts en els dos models de l'OCDE que la comunitat internacional utilitza per signar acords d'intercanvi de dades i convenis de doble imposició.

Donat aquest dèficit normatiu, la majoria dels acords a signar crearien o modificarien disposicions de la naturalesa legislativa d'Andorra i, aleshores, tots els acords haurien de ser tractats... haurien de ser tractats que quedarien inclosos a l'article 64.1 i, per tant, requeririen de l'aprovació prèvia del Consell General, i donat que tal com estem veient no existeix consens sobre aquests punts addicionals cada acord seria objecte de les corresponents tensions parlamentàries i així no es pot funcionar i, per tant, aquesta esmena a la totalitat va dirigida a evitar aquests problemes.

Permeti'm motivar degudament aquesta primera base per l'esmena a la totalitat del Projecte de Llei i això m'obliga de forma inevitable a citar la nostra Constitució, i en concret l'article 64 que tots coneixem bé, i que diu: "*Els tractats internacionals han d'ésser aprovats pel Consell General per majoria absoluta de la Cambra en els següents casos...*", i és, quan afecta a l'organització internacional, quan afecta a la seguretat interior..., però anem al punt f) i al punt g) que són els essencials en aquest cas, i és quan són: "*f) Tractats que creïn o modifiquin disposicions de naturalesa legislativa o que requereixin mesures legislatives per a llur execució.*", i en el: "*g) Tractats que versin sobre... -entre altres qüestions-, cooperació judicial.*".

És essencial també l'article 64.2 perquè el gran debat és si amb aquest Projecte de Llei entrem en un article 64.1 o 64.2 dels tractats que vindran a continuació.

El 64.2 diu: "*El Govern informará... -tan sols informará- el Consell General i els coprínceps de la conclusió dels altres acords internacionals.*".

No hi ha dubte que un acord d'intercanvi de dades és un tractat, com ja hem exposat, i recordem que els requisits de l'article 64.1 és d'aprovació prèvia com estableix la nostra Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, del 19 de desembre del 1996, que diu en el seu article 11: "*11.1. Amb independència de la denominació del tractat i de la forma convinguda per a manifestar el consentiment, la conclusió d'un tractat que estigui inclòs a l'article 64, núm. 1 ... ha de comptar amb l'aprovació prèvia del Consell General abans de la manifestació del consentiment.*".

Per tant el Projecte de Llei que avui considerem requereix una esmena a la totalitat perquè és

necessari modificar íntegrament la seva estructura amb l'objectiu d'assolir una llei que introdueixi tots els elements que es poden considerar un acord d'intercanvi de dades o conveni de doble imposició, i el nostre text alternatiu permet que aquests acords no caiguin dins de l'article 64.1 de la Constitució, que no requereixin un debat parlamentari per a la seva utilització prèvia en cada cas.

També permet assolir l'objectiu que aquests acords passin a estar inclosos en l'article 64.2, sent molt conscients... molt conscients que per tant, ja no requereixen cap autorització prèvia ni requisit de ratificació, ja que aleshores cal ser molt conscients que el text alternatiu serà el darrer control que el Consell General pot tenir sobre el Govern en aquesta qüestió.

Hem de ser molt conscients que si el text del Govern no s'esmena totalment i el Govern passa a signar acords sense l'autorització prèvia tenint en compte els greus problemes del text del Govern, aleshores ens exposem a què tot acord signat pugui ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat per no seguir el procediment establert, escenari que no ens podem permetre de cap manera.

Un segon problema que justifica sense cap dubte l'esmena a la totalitat és que trobem al llarg de tot el Projecte de Llei una confusió de si aquest text cobreix o no cobreix els casos de dades rellevants fiscalment relatives ja sigui a casos penals, és a dir relatives a frau fiscal, o per altre costat als casos administratius o civils. Aquesta confusió del text afecta tota la seva estructura i tan sols per aquest motiu és mereixedor també d'una esmena a la totalitat. El problema essencial és que el text proposat no considera que la cooperació administrativa que reclama la comunitat internacional, que reclama l'OCDE i el G 20, inclou l'intercanvi de dades de casos no penals, de forma que es pot considerar que cadascun d'aquests acords sota normes OCDE estaran inclosos en l'apartat 64.1 g) -ara no estic a l'f), estic al g)-, ja que versaran sobre cooperació judicial... i dic bé: versaran. I, aquest fet comportarà que tot acord d'intercanvi de dades haurà de tenir la seva autorització prèvia al Consell General i a més... i a més una segona i important conseqüència que reculli la nostra Constitució en el seu article 66 que diu: "*Els coprínceps participen en la negociació dels tractats que afectin les relacions amb els Estats veïns quan versin sobre les matèries enumerades en els apartats b), c) i g) -el g)- de l'article 64.1.*", i estableix tota la normativa corresponent.

Per tant, Govern ens ha d'explicar molt clarament els estudis de constitucionalitat relatius a aquest Projecte de Llei que, per cert, no els he vist acompanyats de la

documentació presentada... perquè nosaltres entenem que es necessita crear un marc legal que permeti que els acords d'intercanvi de dades estiguin inclosos en l'article 64.2 i no caiguin dins de la complexitat del 64.1 i els seus requisits previs.

Per aquest motiu hem proposat una esmena a la totalitat amb un text alternatiu que ens permet cobrir totes les qüestions d'un conveni de doble imposició i convenis d'intercanvis de dades, de forma que no caiguem dins l'article 64.1, objectiu que no permet assolir el projecte de llei del Govern i que per això requereix aquesta esmena a la totalitat.

En aquest text alternatiu es reconeix la cooperació administrativa tant per casos civils com per penals, de forma que podem consensuar que les disposicions de l'article 64.1 g) no seran aplicables als acords d'intercanvi de dades i podem treballar en base a l'article 64.2 que és el que necessita Andorra en aquests moments.

I permetin-me acabar amb un detall, i dic un detall si ho comparem amb la gravetat de l'exposat fins ara. En l'exposició de motius del Projecte de llei es manifesta, en aquest escenari internacional, el Consell General assumeix amb l'adopció de la present llei la declaració del Principat d'Andorra, dita la declaració de París, que aleshores el cap de Govern, Sr. Albert Pintat Santolària, va signar a París en data 10 de març del 2001. Doncs bé, segons les definicions del Conveni de Viena i de la nostra llei qualificada del dret de tractats, la declaració de París, qualifica com a tractat que obliga Andorra davant de França i de l'OCDE. El Consell General no va donar l'autorització prèvia per la signatura d'aquest Tractat, i per tant aquest document quedaria fora de la Constitució. Ara el Govern intenta introduir l'exposició de motius del Projecte de llei que el Consell General assumeix la declaració de París quan ja hem analitzat que una autorització ha de ser prèvia i, en tot cas, ha de seguir el que estableix l'article 116 del Reglament general.

Per aquest motiu entenem que aquest Projecte de llei no tan sols és mereixedor d'una esmena a la totalitat sinó que considerem que no hauria ni d'haver estat acceptat a tràmit per la Sindicatura.

Fins aquí la nostra exposició en aquesta primera intervenció. Ara ens quedem per escoltar les rèpliques tant dels grups parlamentaris com del Govern, que seguint les instruccions del Sr. síndic entenem que seran centrades sobre aquestes qüestions de constitucionalitat i sobre els problemes del document que entra el Govern. I si es solucionen aquests dubtes, i si finalment tots consensem que Andorra necessita crear un marc legal tal que els acords d'intercanvi de dades no cauen en el supòsit

de l'article 64.1 f) i g); si tots consensem que Andorra necessita que els acords d'intercanvi d'informació siguin tractats, que quedin inclosos dins l'article 64.2 de la Constitució, aleshores tindrem tots clar que amb aquest text alternatiu que proposa Andorra pel Canvi, el Govern ja no necessitarà cap autorització prèvia ni ratificació del Consell per signar acords d'intercanvi de dades i, per tant, que el Consell ja no tindrà cap forma de control directe sobre el que el Govern farà en aquesta matèria. D'aquí la importància de la seva qualitat i de la necessitat del seu consens. El text del Govern no ho permet... el que proposem nosaltres sí, perquè com hem avançat, i com exposarem més detalladament al llarg d'aquesta sessió, el projecte de llei presentat pel Govern conté errors estructurals tals que, entre d'altres qüestions, ens faran que tots els acords a signar siguin 64.1 i possiblement -i concretament el 64.1 g)- requereixin l'autorització prèvia del Consell General i, per tant, resultaria que el text que ens presenta avui el Govern seria un text essencialment inútil ja que sempre es necessitaria tramitar l'autorització prèvia del Consell General.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passo la paraula als grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Ladislau Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Ens correspon avui analitzar l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, i penso que les dos coses van lligades intrínsecament en aquest cas, al Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Parlamentari d'Andorra pel Canvi.

D'entrada, volem manifestar des del Grup Parlamentari Reformista que, en relació amb una matèria com la que ens ocupa i a aquestes alçades del calendari, hauríem preferit que aquest debat de totalitat no s'hagués produït, o que, com a mínim, l'esmena a la totalitat que ha estat presentada ho hagués estat amb anterioritat per tal de no retardar el procés, tal com el nostre grup parlamentari va demanar en l'anterior Junta de Presidents. És a dir, ja ens hauria agradat de no haver esgotat els terminis vist que tots plegats anem a... no diré una mica de cursa, però sí que tenim un calendari una mica ajustat en aquest sentit. Amb això no volem dir que no ens agradi la sana confrontació d'idees i el debat polític celebrats en el si del parlament.

El que ens interessa remarcar ara és la nostra ferma convicció que, en el moment de regular una matèria tan delicada com és l'intercanvi d'informació fiscal, i amb la necessitat de donar compliment al que estableix la Declaració de París i els requeriments de la comunitat internacional, el que cal és, com dèiem, accelerar al màxim la tramitació d'aquest Projecte de llei, això sí, sempre i quan hi hagi un nivell de consens important en el seu redactat.

Pel que s'acaba d'exposar, insistim en lamentar que avui haguem de debatre en totalitat aquest Projecte de llei, ja que això comporta un inevitable endarreriment tant de la data d'inici dels treballs dins de la comissió de les esmenes parcials, com de la data d'aprovació definitiva del text. Ja veu, Sr. Nomen, que nosaltres estem interessats en què hi hagi una aprovació el més ràpidament possible del text. De qualsevol manera, cal també esmentar que continuem trobant-nos encara en uns terminis raonables, tot i que ajustats, en el procediment d'aprovació del Projecte de llei per tal d'arribar a la cimera de Pittsburg amb bona part dels compromisos complets.

Els reformistes ja vam afirmar, en la sessió del passat 30 de juliol, la nostra voluntat de consens en un tema de tant calat polític i econòmic com el que ara ens ocupa. D'aquesta manera, hem participat de manera activa i constructiva en el desenvolupament del Projecte de llei. Ho hem fet des d'abans de la presentació a tràmit parlamentari del text, treballant amb el Govern i també, encara que amb intensitat diferent, amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i ho hem continuat fent, un cop iniciat el recorregut parlamentari del Projecte de llei, presentant-hi diferents esmenes parcials. A més, volem afegir també que, durant el referit procés, hem anat intercanviant impressions sobre el text amb el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. Hem estat, doncs, oberts al diàleg i a la col·laboració i ho continuarem estant fins al final de l'elaboració del Projecte de llei que, en cas de no prosperar l'esmena a la totalitat d'avui, haurà de ser treballat a partir de demà o de molt aviat en el si de la comissió legislativa corresponent.

De qualsevol manera, si avui ens trobem en un debat de totalitat del Projecte de llei d'intercanvi d'informació, en una sessió parlamentària que en retarda els seus terminis d'elaboració, cal insistir en què els motius d'aquesta dilació no són atribuïbles en cap cas al Grup Parlamentari Reformista. Vam dir, en el seu moment, que no faríem una esmena a la totalitat a un text que a grans trets ens convencia i en el que, en honor a la veritat, hi vam ser convidats a treballar des de ben aviat, des de l'inici, i vam dir també, a la vegada, que ens reservàvem el dret de

fer-hi esmenes parcials. I així ho hem acabat fent. Abans, però, de referir-me a aquesta qüestió, permetin-me fer un comentari polític de caràcter més general però perfectament pertinent en un debat parlamentari com el que avui ens ocupa, un comentari que per a nosaltres va indestinablement associat a la nostra posició sobre l'esmena a la totalitat que estem analitzant.

Francament, els reformistes no entenem com s'ha arribat en tant poc temps a una situació tan peculiar com la que avui defineix les relacions entre les dues forces polítiques que han signat un pacte de concertació per a la present legislatura.

Com pot ser -ens preguntem- que en el primer projecte de llei que se sotmet a votació del parlament en aquesta legislatura, el grup parlamentari que ha signat un acord polític, anomenat de concertació, amb el Grup Socialdemòcrata i amb el Govern presenti una esmena a la totalitat al mateix? Com pot ser que, a més, això passi en una qüestió de tanta transcendència com la relativa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal? Com pot ser que la dilació que s'introdueix amb aquesta esmena, més o menys llarga, no sembli preocupar de manera excessiva ni al Govern ni al Grup Parlamentari Andorra pel Canvi? Com pot ser, finalment, que el Govern no hagi estat capaç de convèncer i/o persuadir el seu soci de legislatura per evitar aquesta situació? Sincerament, no ho entenem.

Ara bé, sí que volem constatar... -de manera certa una mica col·lateral però molt vinculada amb el nostre posicionament en relació amb aquesta esmena que estem examinant-, volem constatar -dèiem- que aquesta situació parlamentària en la que es troba el Govern pot portar molts problemes d'estabilitat a la legislatura. No pot ser que a les primeres de canvi el Govern i el grup parlamentari que va permetre, via acord de concertació, la investidura del cap de Govern es comportin de manera tan singular sense causa aparent, o com a mínim sense causa per a nosaltres coneguda. En qualsevol cas, tindrem altres ocasions per parlar-ne.

Els reformistes considerem també que l'esmena a la totalitat que ara examinem és extemporània -és a dir, fora de lloc temporal- i a la vegada contraproduent des del punt de vista estrictament polític; a més, i com ja hem dit, no entenem les causes que han impedit la consecució d'un acord en aquesta matèria entre les parts que han subscrit un pacte de concertació política per a la legislatura. Cal també reconèixer, però, que el text alternatiu que acompanya l'esmena a la totalitat que ara examinem conté aportacions interessants. Tot plegat fa que pensem que cal continuar esmerçant els màxims

esforços polítics per tractar d'aconseguir que el Projecte de Llei que ara examinem en debat de totalitat sigui aprovat, en la votació definitiva, per 28 vots favorables. Aquest és, segons el nostre criteri, el millor servei que, en aquest àmbit, podem fer tots plegats al país. Afortunadament, el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, a més de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, també ha formulat esmenes parcials al text, fet que permetrà, en el cas que avui no prosperi l'esmena a la totalitat, de poder examinar amb una major pluralitat d'aportacions a través de les esmenes al Projecte de Llei que ara examinem dins la comissió legislativa.

Permetin-me tornar a insistir amb una qüestió: els reformistes vam avançar que no fariem una esmena a la totalitat i no l'hem fet; ens vam comprometre amb el Govern i amb el grup parlamentari que li dóna inequívocament suport -amb el Grup Socialdemòcrata- a treballar conjuntament el text i així ho hem fet, entenem que amb lleialtat i amb sentit de la responsabilitat; val a dir que hem apreciat l'actitud dialogant que el Govern ha tingut amb el Grup Reformista en aquest tema; també volem deixar constància que, en canvi, no hem apreciat la manera, renyant més que argumentant, en la que des del Govern i des del Partit Socialdemòcrata s'han respost algunes crítiques al Projecte de Llei que des d'alguns sectors de la societat civil s'han formulat. Sr. cap de Govern, no és aquesta darrera -la primera sí des del nostre punt de vista, aquesta segona no- l'actitud, excessivament crispada segons el nostre criteri, que ha de permetre encarar les reformes que el país necessita o almenys aquesta no és l'actitud que nosaltres esperem del cap de Govern d'Andorra.

Volem ara recordar també que hem formulat diverses esmenes al Projecte de Llei: algunes d'elles destinades a millorar la redacció del text o determinats aspectes tècnics del mateix i a aportar elements de discussió en el si de la comissió legislativa; les altres esmenes que hem plantejat els reformistes tenen un contingut més polític. Tal com va manifestar el Sr. Joan Gabriel el passat 30 de juliol, en nom del nostre grup parlamentari, pels reformistes és indispensable que la norma interna que ha de regular l'intercanvi d'informació fiscal amb altres països contempli un seguit d'aspectes entre els que ara volem esmentar: el necessari compliment de les exigències i els estàndards de l'OCDE, la definició precisa de la naturalesa de la informació objecte d'intercanvi, la correcta regulació de les prescripcions de les obligacions tributàries amb relació a les quals se sol·licita la informació, la clara identificació dels principis de reciprocitat i de no retroactivitat, el reforçament d'allò establert en els

Memoràndums ja signats amb Espanya i Portugal i en la carta de compromís subscrita amb França i, finalment, l'establiment d'una referència en els convenis d'intercanvi d'informació de la voluntat de negociar els convenis per evitar la doble imposició. En definitiva, es tracta d'assolir uns acords equivalents, ni millors ni pitjors -tot i que si pot ser millors-, als que França o Alemanya, per exemple, han signat amb Suïssa i Luxemburg. Aquestes són algunes de les nostres exigències, ja conegudes i expressades i en part ja incorporades en el Projecte de Llei a través del diàleg previ que hem tingut amb Govern, en relació, com deia, a unes exigències conegudes en relació amb el debat que ens ocupa.

En aquest sentit, volem afegir que els reformistes atribuïm també una gran importància a la consideració que pugui merèixer la nostra proposta d'acord presentada al Consell General relativa a la inclusió d'un compromís, per part dels estats signataris dels convenis d'intercanvi d'informació, de negociar també en el seu moment... -en el seu moment, no ara que ja entenem que no pot ser, però el compromís de negociar en el seu moment quan la fiscalitat nova d'Andorra estigui en aplicació-, els convenis per evitar la doble imposició.

També volem expressar que ens preocupa la presència en el text d'una disposició addicional relativa a la regulació d'acords de supervisió amb autoritats financeres d'altres països; volem examinar aquesta qüestió molt atentament, i caldrà fer-ho així, durant els treballs de la comissió legislativa.

En funció de l'acolliment que trobin les nostres esmenes i a la vegada la nostra proposta d'acord a la que ens acabem de referir, i en funció també de la capacitat de diàleg i d'integració de les diferents aportacions, de totes les aportacions, que mostrin tots els grups parlamentaris en el si de la comissió legislativa, decidirem el sentit final del nostre vot. De moment, mantenint el nostre compromís d'acabar de treballar el text presentat pel Govern i amb la voluntat d'integrar, a partir del treball en comissió, aquelles aportacions positives que es poden derivar de les esmenes parcials plantejades per Andorra pel Canvi manifestem, per tot el que s'ha exposat, que ens abstindrem en la votació de l'esmena a la totalitat que ara estem examinant. Volem que l'aprovació definitiva de la Llei sigui recolzada per la unanimitat d'aquesta Cambra i continuarem treballant fins al final del procediment legislatiu en aquesta direcció.

Finalment, volem també expressar la nostra bona disposició per tal que Andorra pugui arribar a la propera cimera del G20 amb bona part... amb bona part dels compromisos complerts, tot recordant que allò essencial, des d'un punt de vista quantitatiu, és

l'assoliment en un termini prudencial d'un determinat nombre de tractats d'intercanvi d'informació; en aquest sentit, Sr. cap de Govern, esperem que no siguin certes, o del tot certes, les afirmacions del seu ministre de Finances aparegudes avui a la premsa en les que s'afirma que molt probablement arribarem a la propera cimera del G20 només amb un únic acord d'intercanvi d'informació signat, aquell acord que s'espera tancar amb França. Bé, potser, suposant que això fos així, que no ho sabem... suposant que fos així potser hi ha, doncs, elements que no sabem, potser hi ha compromisos per part de França, en tot cas, ens preocuparia arribar a aquesta data només amb un únic acord d'intercanvi signat. Això pel que fa al punt de vista quantitatiu tot i que té una importància política rellevant.

Pel que fa a un punt de vista qualitatiu entenem que té una especial rellevància que els referits tractats s'elaborin de manera impecable pel que fa al procediment, i això lliga o pot lligar amb les observacions que plantejava el Sr. Nomen en la seva intervenció. Pensem que això és bàsic, que el procediment sigui impecable de cara a afavorir la seguretat jurídica, i que, després no hi hagin dubtes quant a l'abast dels tractats i a la seva possible aplicació, això pel que fa al procediment; i a la vegada, també des del punt de vista qualitatiu, volem que el contingut dels tractats faci compatible la cooperació internacional del nostre país amb la bona salut del nostre sistema econòmic i financer, és a dir, no només es tracta de firmar en el termini establert molts tractats, sinó que es tracta també que aquests tractats s'aprovin segons el més escrupolós respecte dels procediments establerts, cosa que estem tots aquí per intentar que això sigui així, i per altra banda també volem que no només es compleixin els requisits formals sinó que el contingut dels tractats sigui bo tant pel nostre sistema econòmic com per l'estabilitat del nostre sistema financer.

En aquest sentit, i ja per acabar Sr. síndic, compartim la preocupació del Sr. Nomen pels aspectes procedimentals però no estem tant d'acord amb el fet que això justifiqui l'esmena a la totalitat al Projecte de llei. Nosaltres entenem que el Projecte de llei estableix seguint els compromisos de la declaració de París, doncs, una sèrie d'elements de normativa interna que diuen com s'ha de fer l'intercanvi d'informació a l'hora de signar tractats. Això no vol dir que segons aquest Projecte de llei, almenys segons el nostre criteri, quedi determinat si el procediment d'aprovació definitiva dels tractats haurà de seguir els paràmetres establerts en l'article 64.1 de la Constitució o s'haurà d'acollir al 64.2. La meua opinió? la meua opinió és que per quedar tots més

tranquils seria bo que l'Estat abans d'expressar definitivament el consentiment sobre cada un d'aquests tractats els portés a ratificació i aprovació en seu parlamentària; això no vol dir... això no vol dir que abans el Govern en virtut de les atribucions que li atribueix la Constitució no pugui signar tots els tractats que cregui convenients i que pugui -sempre i quan el contingut sigui l'adequat per Andorra-, en el termini més ràpid possible de cara a complir els acords establerts a la declaració de París i més enllà als compromisos que tenim amb l'OCDE, amb la comunitat internacional i amb els estats veïns.

Per tant, una mica aquesta és la nostra aportació amb ànim constructiu intentant salvar i millorar un projecte de llei amb el qual hem participat, intentant desmarcar completament el fet de dir: "No, escolti, fem una esmena a la totalitat perquè ens sembla que això ens porta a problemes o dubtes procedimentals quant a la constitucionalitat de sobre com aprovarien els tractats"... són coses diferents. Ens preocuparia una mica que el Govern interpretés que el Projecte de llei aquest és una mena de carta blanca a l'hora de signar tractats en el sentit que aquests ja no han de tornar a una posterior ratificació parlamentària, però com que això no figura en el Projecte de llei i desconexem l'opinió del Govern en aquest sentit, mantenim el benefici del dubte a favor del Projecte de llei de la iniciativa legislativa expressada pel Govern.

I això sí, volem reiterar... -per acabar, ara sí, Sr. síndic, ja no hi ha més excuses- volem reiterar, doncs, que la nostra abstenció ha de ser sobretot interpretada en el sentit d'intentar, doncs, assolir si pot ser la unanimitat amb l'aprovació final del text de cara a veure si aquesta abstenció pot motivar que tots els grups parlamentaris participin molt activament en la feina en la comissió.

Si aconseguim la unanimitat final del text farem un bon favor al nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Passo la paraula ara, al Sr. Francesc Rodríguez, pel Grup Socialdemòcrata. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, hem escoltat amb atenció els motius que el presentador de l'esmena a la totalitat ha anat desgranant per defensar la necessitat d'entrar a tràmit parlamentari el text alternatiu al Projecte de

lleï qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, i he de dir que malgrat fer-ho, com he dit amb la màxima atenció, se m'ha confirmat la sensació que vaig tenir en llegir el redactat entrat a tràmit: les modificacions proposades no tenen entitat suficient, al nostre entendre, com per haver de ser proposades mitjançant un text alternatiu sinó que podien ser perfectament resoltes amb esmenes parcials al Projecte de llei.

Aquestes possibles disfuncions que ha assenyalat, del Projecte de llei presentat pel Govern, en relació als acords a signar, de quin tipus d'acords a signar, podien ser resoltes en el cas que existissin -que ara tampoc no entraré ni a jutjar-ho ni a valorar-ho. En el cas que existissin podien ser resoltes, insisteixo, amb esmenes parcials, a l'articulat, i al nostre entendre no cal modificar l'estructura de la llei tal com s'ha afirmat a la defensa del text alternatiu i de l'esmena a la totalitat.

La teòrica confusió que hi pugui haver en relació als casos penals o no, que ha assenyalat el Sr. Nomen quan ha defensat l'esmena, tampoc veiem que hagués sigut necessari... -en el cas que existís, repeteixo, i que s'hagués de modificar en aquest sentit, cosa que nosaltres no compartim-, tampoc veiem que s'hagués de presentar mitjançant una esmena a l'articulat; es podia fer mitjançant esmenes parcials la correcció, si es volia.

Insisteixo, nosaltres de qualsevol manera no veiem en el text presentat pel Govern aquesta situació.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que la política exterior el que la dirigeix, -política internacional i ho diu la Constitució-, és el Govern i l'administració de l'Estat, també la dirigeix el Govern, això penso que n'hem de ser tots conscients.

Poca cosa més diré, només que el text del Govern ens sembla suficientment correcte i, en tot cas millor, que el que s'ha presentat com a alternatiu. Per tant, he d'anunciar que el nostre vot serà contrari a l'esmena a la totalitat i, per tant, a la presa en consideració del text alternatiu.

Un cop això dit també anuncio que si aquesta esmena que ara estem analitzant no prospera, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata farà tots els esforços necessaris, tant com s'ha demanat, perquè el treball d'anàlisi en comissió legislativa de les esmenes parcials que s'han presentat al text sigui el més exhaustiu i aprofundit possible, conscients que el text del Projecte de llei presentat pot ser millorat, i dic això tenint en compte les esmenes parcials que el nostre grup parlamentari ha presentat, i també després de prendre coneixement de les proposades pel Grup Reformista que ha tingut l'amabilitat de fer-nos-les arribar, tot esperant de conèixer les

presentades per Andorra pel Canvi que vull creure que deuen anar en el mateix sentit.

Moltes gràcies, Sr. síndic. De moment és tot.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Pel Govern passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Govern no pot compartir el plantejament sobre el qual s'assenta l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

Ja en la sessió del Consell General del 30 de juliol en la qual el Govern va comparèixer per a informar de la situació i de la necessitat d'accelerar el calendari d'acompliment de la Declaració del Principat d'Andorra de 10 de març del 2009 es va poder constatar que la línia d'actuació que proposava el Govern en aquest àmbit no era compartida pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

Avui el president del grup parlamentari ha plantejat el que podria definir, en termes ràpids, com una qüestió de constitucionalitat, una qüestió que sembla prèvia i que acabaria de reforçar l'argumentació que no podem compartir relativa a l'esmena, i aquesta qüestió fa referència a l'article 64 de la Constitució i especialment he recollit una insistència en el 64.1.

Ha parlat de la necessitat d'una autorització prèvia perquè es puguin signar els tractats... jo crec que aquesta no és una bona interpretació, i li dic ben respectuosament. El que preveu l'article 64.1 -i després ja arribarem i també intentaré esvaïr tots els dubtes als quals feia referència el president del Grup Parlamentari Reformista-, el que preveu l'article 64.1 és que el Consell General aprova o desaprova un conveni que hagi negociat el Govern en el marc de les seves competències, per tant, no cal una autorització prèvia, el que sí que pot haver-hi és una desautorització posterior.

Crec, sincerament, que si recordem el que vam estar parlant una mica en el debat d'investidura i després també el dia 30 de juliol, la intervenció del president del Grup Parlamentari Reformista en aquell moment -si no m'erro i ho trobarem en el Diari de sessions- anava en la línia de dir: "Bé, potser el Govern podia ja començar a signar i després ja hauria vingut aquí a demanar la ratificació a posteriori o la denegació de ratificació del que hagués negociat".

Precisament la línia d'actuació que es va marcar el Govern era una altra, és aquesta que estem fent avui, no en debatre una esmena a la totalitat que tampoc

desitjàvem, sinó en debatre un projecte de llei que s'esmena a la totalitat perquè enteníem que tot i que ja esvaeix ara els dubtes, és ben evident pel Govern que hem d'aplicar el 64.1 i que quan haguem signat els acords els hem de portar al Consell General perquè digui si estan ben signats o no, però malgrat tot, nosaltres el que volíem era en termes molt poc constitucionals, diré, avançar feina en el sentit que sabíem perfectament en el nostre criteri i en la nostra anàlisi jurídica i constitucional de la qüestió que malament podríem signar aquests acords si no hi havia una prèvia modificació, i d'aquí ve aquest Projecte de llei, de disposicions de naturalesa legislativa perquè nosaltres, llavors, hauríem forçat el procediment legislatiu, pensem nosaltres, en el sentit de dir-li al Consell General quan ratifiqués aquest Conveni i, per tant, estem modificant la legislació per la via de considerar, com diu la Constitució, que un tractat és superior a la llei i no hauríem modificat abans la legislació. Nosaltres hem cregut que per respecte al Consell General i per no fer grinyolar l'edifici constitucional el que corresponia era el que hem fet, és a dir, portar primer una llei i això no exclou, evidentment, que en aplicació del 64.1 després portem tots i cadascun dels acords a ratificar com es fa en altres ordres constitucionals.

El Govern ha presentat, doncs, aquest Projecte de llei recollint observacions, com ha dit el president... perdó, el president no, el portaveu del Grup Parlamentari Reformista, i també observacions del sector financer, i estem convençuts que durant la discussió en la comissió legislativa de les diferents esmenes a l'articulat que han presentat els tres grups parlamentaris, i dic bé: els tres grups parlamentaris, es podrà millorar encara el Projecte.

Perquè el Govern també ha de dir que ara no és el moment de canviar el full de ruta d'Andorra en la seva relació amb l'OCDE i amb la presidència de la República francesa. Ni tampoc d'endarrerir-lo.

Durant la meua intervenció en el debat d'investidura del cap de Govern, el passat 28 de maig, vaig citar el "*Discours à la jeunesse*" de Jean Jaurès i vaig esmentar aquella màxima de situar l'acció política en la via de buscar l'ideal tot tocant de peus a terra. "*Aller à l'idéal, comprendre le réel*", deia Jaurès.

És tocant de peus a terra, una volta ens havíem entrevistat a París, el dia 15 de juliol, amb el secretari general de l'OCDE, el Sr. Ángel Gurría, i immediatament després d'aquella primera reunió, amb el Representant personal del copríncep francès, el Sr. Frémont, que vaig exposar aquí en aquesta Sala, al Consell General, el dia 30 de juliol, una orientació clara i concreta: accelerar el calendari dels compromisos assumits en la Declaració de París del Principat d'Andorra del dia 10 de març, amb la

finalitat d'arribar al dia 24 de setembre -quan es reuneixi a Pittsburgh el G20- amb una llei marc adoptada ja pel Consell General i amb l'Acord d'intercanvi d'informació a demanda, en matèria fiscal, signat amb el Govern de la República francesa.

Això no vol dir, i ja contesto ara una mica desordenadament, que pretenguem arribar a Pittsburgh només havent firmat amb França... no vol dir això. Nosaltres intentarem arribar a Pittsburgh amb tots els acords que haguem pogut, raonablement, signar i que evidentment després hauran de venir aquí al Consell General com ja he dit anteriorment.

I, és precisament perquè toca de peus a terra el Govern que sap prou bé quina és la correlació de forces i l'estret marge de negociació que a Andorra li queda en aquesta qüestió. Jo crec que ni el Govern ni els grups parlamentaris, si se'm permet, no haurien de perdre de vista aquesta anàlisi concreta de la situació concreta. Tenim poc marge a aquestes alçades del calendari i a aquestes alçades de l'evolució de la crisi financera internacional, tenim poc marge de negociació.

En conseqüència ens semblaria un error d'anàlisi motivar una esmena a partir de considerar inacceptable que a Andorra fem referència en l'exposició de motius al fet que hi ha una pressió i que no es disposa de normes i procediments suficients en el nostre país i que, per això els hem d'adaptar.

El Govern ha proposat en l'exposició de motius del projecte una referència clara i explícita a la "Declaració del Principat d'Andorra" que el meu predecessor, el Sr. Albert Pintat Santolària, va signar a París, com sabem tots, en data 10 de març del 2009, situant-la a l'origen d'aquest projecte. I el Govern ho ha fet amb un sol motiu: el que entén que és el seu obligat compliment dels compromisos assumits per Andorra.

No ho hem fet per afavorir cap legitimació d'un govern anterior sinó per complir amb la nostra obligació institucional perquè si no ho féssim estaríem deslegitimant, aleshores, no pas un govern anterior sinó el govern d'Andorra amb independència de qui sigui, quina força política sigui, la que n'assumeixi la presidència. I, fins i tot arribaríem a deslegitimar el conjunt de les institucions andorranes, i deslegitimació que aniria acompanyada -no cal que els hi digui- per una catastròfica pèrdua de credibilitat internacional.

El Govern tampoc creu que es pugui veure en la nostra voluntat d'assumir i complir el compromís de la Declaració com si volguéssim autoexculpar el Govern, el nostre Govern, per agafar aquesta línia

d'actuació. No ens autoexculpem de res, el que fem és no amagar-nos de res i des del debat d'investidura vostres senyories ens han sentit dir repetides vegades, aquí a Casa de la Vall, que calia avançar ràpidament en l'aplicació dels compromisos contrets en la Declaració del 10 de març.

N'estem convençuts i, en conseqüència, no ens n'amaguem: ho diem clar i català.

La millor manera, l'única manera, de defensar la sobirania andorrana és aprovar una Llei que doni compliment al compromís del 10 de març d'enguany.

Quant a alguns dels greuges en els quals es pretén fonamentar l'esmena a la totalitat voldria precisar, breument: primer, els terminis de tretze dies naturals que s'estableixen en l'article 8 del Projecte no són "massa curts" -com es diu en l'esmena a la totalitat que he pogut llegir-, són els que cal per a no ultrapassar el topall de noranta dies que l'OCDE té fixat com a límit entre la data de petició d'informació i la resposta de l'Estat requerit.

El Projecte no és centra en l'intercanvi de dades per part d'entitats financeres. Si es llegeix l'article 3 pot veure que es defineix com a persona "... una persona física o una persona jurídica o qualsevulla agrupació d'aquestes persones."

D'igual manera, a l'article 8 es fa referència explícita a una notificació a "... la persona concernida..." que òbviament pot ser distinta d'una entitat financera.

En tercer lloc, no correspon a la Llei, com em sembla que desencertadament es pretén en l'esmena, crear "l'estructura necessària per gestionar l'intercanvi d'informació fiscal..."

L'article 72.2 de la Constitució assenyala que és el Govern que dirigeix l'administració de l'Estat i exerceix la potestat reglamentària. En desenvolupament d'aquest mandat constitucional la Llei del Govern de 15 de desembre del 2000 recorda, en el seu article primer, que li correspon al Govern exercir la potestat reglamentària.

En conseqüència, entén el Govern que voler dissenyar per via legislativa l'estructura local que gestiona i tramet les sol·licituds d'intercanvi de dades és senzillament, un envaïment de les competències del Govern.

En quart lloc, exigir que tota la comunicació per part de la jurisdicció que sol·licita la informació sigui en català i que es porti una traducció jurada al català en tota la documentació del cas, ens sembla una provocació. Avui és pràctica constant, en el marc de l'auxili judicial internacional, que Andorra accepta comissions rogatòries traduïdes al castellà i/o francès, llengües dels dos països veïns.

En definitiva, entenem que l'esmena a la totalitat i el text alternatiu que l'acompanya no vol acceptar la Declaració del 10 de març del 2009 ni vol atendre de manera conseqüent i clara els requeriments de l'OCDE.

I tornem al moll de l'os, al nus de la qüestió.

Dimecres passat, dia 26 d'agost, el president de la República francesa va reunir a París, a l'Elysée, la XVIIa Conferència d'Ambaixadors.

El discurs que va pronunciar Nicolas Sarkozy fa tot just cinc dies mereix una citació avui aquí -i llegeixo: "*Des premiers progrès, impensables il y a un an, ont été obtenus, notamment sur les paradis fiscaux, appelés "places non coopératives", puisque le mot même "paradis fiscal" était interdit dans les cercles diplomatiques internationaux. A Washington, la France avait été absolument la seule à se battre sur ce sujet; a Londres, avec le soutien de la Chancelière Merkel nous avons arraché la publication d'une liste; depuis, les avancées sont spectaculaires, c'est la fin du secret bancaire. Quand je vois l'enthousiasme d'une grande banque suisse à livrer au fisc américain plusieurs milliers de ses clients fraudeurs, je me dis le monde à bien changé. Et naturellement la France en tirera toutes les conséquences s'agissant de ses propres fraudeurs. Ces avancées devront être complétées a Pittsburgh par l'adoption d'une liste complète de contre-mesures, à appliquer dès 2010 à l'encontre de ceux qui ne coopéreraient pas complètement.*"

I més endavant encara, després de parlar del que qualificà d'escàndol de les primes a determinats directius bancaris, Nicolas Sarkozy digué: "*C'est trop facile, alors que tant de gens souffrent, de dire « on attend que les autres bougent pour bouger » Et l'on fait comme d'habitude, on ne fait qu'attendre, puisque... les autres ne bougeront pas si nous nous ne bougeons pas.*"

I acabo les referències al discurs del 26 d'agost del 2009 del president de la República francesa amb aquesta darrera citació: "*Sur tous ces sujets la France sera intraitable. Il faut aller au bout des réformes. Il ne faut pas perdre l'élan qui a été donné et il faut agir. Pas demain, il faut agir maintenant.*"

El Govern d'Andorra pensa que efectivament hem d'anar fins al final d'aquesta reforma i no s'hi val a badar. Ho hem de fer ara. I ho hem de fer seguint el camí traçat que hem plantejat a l'OCDE i que demà mateix el ministre d'Economia i Finances exposarà en la 5a reunió del Fòrum Global sobre Transparència i Intercanvi d'Informació que es reuneix a Los Cabos (Mèxic).

En conseqüència demano al Consell General que no accepti aquesta esmena a la totalitat. He esvaït, penso ja, pel que fa a la intervenció del portaveu de Coalició Reformista que no volem, de cap manera,

intentar subvertir el procediment i després que el Govern pugui actuar com millor li sembli. Em permeto matisar-li la referència que ha fet sobre els acords entre França, Suïssa i Luxemburg recordant-li, -perquè sé que ho coneix perfectament- que hi ha una matisació important a fer a Suïssa i Luxemburg que ja estan en el marc d'un conveni per impedir la doble imposició i nosaltres estem a un esglaó endarrerit, d'aquí ve que vostès demanen i nosaltres evidentment també, que el que hem de fer és avançar en l'acompliment de la normativa tributària i de mantenir en el cas de França el compromís que ja tenim adscrit des de l'any 2006 que es podrà negociar un CDI.

En tot cas, el Govern no està al darrera del Grup Parlamentari Reformista sinó sense voler estar al davant, al costat en la seva preocupació per la bona salut del sistema que jo entenc que els vint-i-vuit consellers la comparteixen també aquesta preocupació per la bona salut del sistema, tant és així que el Govern ha mantingut repetides trobades amb el sector financer i amb l'agrupació que el representa, i és públic i evident que l'Agrupació de Bancs Andorrans comparteix el full de ruta del Govern i comparteix el Projecte de llei que evidentment no és d'associació sinó que el parlament andorrà, el Consell General, haurà d'avaluar, esmenar i definitivament decidir.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Passaríem, doncs, a un segon torn si...

Bé, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

En aquesta segona volta, m'agradaria en primer lloc matisar i comentar les intervencions i les rèpliques que hi han hagut. I em vull centrar especialment en les que ha fet el Govern que és l'autor d'aquest Projecte de llei.

Considero que són gravíssims els errors que acabo de sentir ara, i perdoni la qualificació "d'errors", perquè m'agradarà revisar el text escrit però he entès que el Sr. cap de Govern diu que l'article 64 no estableix el requisit que els tractats que cauen dins de l'article 64.1 tinguin l'autorització prèvia, i ha dit textualment que no cal una autorització prèvia sinó que pot haver-hi una autorització o una forma d'autorització posterior.

Amb tots els respectes ja que m'estic dirigint a un professional del dret, la lectura de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats del 19 de desembre de 1996 diu exactament en el seu article 11, com ja he citat a l'exposició inicial: "*Amb independència de la denominació del tractat i de la forma convinguda per a manifestar el consentiment, la conclusió d'un tractat que estigui inclòs als articles 64, núm. 1 i 65 de la Constitució ha de comptar amb l'aprovació prèvia del Consell General abans...*" de què? "... abans de la manifestació del consentiment."

Si ens n'anem a aquest text, a aquesta Llei del 1996, en el seu article 13, a més, especifica: "*El consentiment d'Andorra per obligar-se en virtut d'un tractat es manifestarà de la forma convinguda pels negociadors...*", amb línia amb el Conveni de Viena que estableix totes les diferents formes de manifestació. "... Tanmateix..." i aquí la nostra Llei especifica clarament què és el que ha de fer el Govern i què és el que ha de fer el Consell General "*... si el tractat es regeix pels articles 64, núm. 1 o 65 de la Constitució, la representació d'Andorra només podrà convenir aquelles formes de manifestació del consentiment que permetin obtenir l'aprovació del Consell General*". Per tant, s'ha de garantir abans d'obtenir aquesta manifestació de consentiment.

Per tant, es faci com es faci es necessita aquesta autorització prèvia i és absolutament incorrecte que es pretengui que els acords es podran considerar un cop signats si abans no hi ha hagut aquesta autorització en relació al consentiment.

Dit això, he escoltat el comentari que la Declaració de París és d'obligat compliment i que per tant l'hem de complir. D'això no en tenim cap dubte, el que no és pas necessari és que el Govern pretengui, en l'exposició de motius que el Consell General l'assumeixi formalment a través d'una exposició de motius. És una maniobra al marge de la legalitat vigent i per això m'he permès qüestionar si hauria d'haver estat acceptada, o no, a tràmit.

Havent dit això, els motius de l'esmena a la totalitat no es limiten pas als problemes que tenim d'encaix, no pas de constitucionalitat del text sinó d'encaix amb els requisits constitucionals que es deriven d'aquest text -que és una altra qüestió-, i per això crec que un cop considerada aquesta qüestió constitucional, la relació constitucional, entrem en els problemes del text altres que els relatius a les dinàmiques que obren en relació a la Constitució. Perquè si es considera que un tractat d'intercanvi de dades serà un tractat 64.1 aleshores caldrà l'acord previ del Govern que estarà per sobre d'aquest Projecte de llei que ara ens ocupa, perdó, l'acord

previ del Consell General que estarà per sobre d'aquest Projecte de Llei que ara ens ocupa.

En tal cas aquest Projecte de Llei ha de crear un marc clar, detallat i sobretot consensuat, i aquí estem cent per cent d'acord en les manifestacions del portaveu del CR, en el sentit que s'ha d'anar a buscar el consens i fins i tot la unanimitat en aquest text: consensuat per una àmplia majoria per facilitar el procediment d'aprovació de cada tractat, sinó ja hi serem a cada tractat; segon, si es considera que un tractat d'intercanvi de dades és un tractat 64.2 aleshores ja no caldrà que el Govern demani l'acord previ ni que el Consell General li atorgui, sempre i quant el tractat es trobi dins de les disposicions d'aquest Projecte de Llei. Per tant, el que cal és tenir un projecte de Llei complert i no un projecte de Llei com el que tenim avui en dia amb unes mancances fortes ja que hi ha moltes disposicions dels convenis de l'OCDE que no estan dins d'aquest articulat.

Per tant, el Projecte de Llei ha de ser extens, ha de ser complert, ampli per cobrir tots els supòsits i també ha de ser clar, detallat i sobretot, sobretot consensuat ja que és el darrer punt de control del Consell General sobre Govern en aquesta qüestió. El text que ens ocupa ni és clar, ni és complert, ni és detallat i sobretot, no està consensuat ja que presenta greus errors.

I sobretot vull destacar els següents: primer -i primer motiu de l'esmena a la totalitat-, el concepte OCDE de cooperació administrativa que inclou l'intercanvi de dades relatives a casos administratius i civils però també a casos penals. En tot el llarg del text que proposa el Govern el Projecte de Llei presenta la confusió de si cobreix o no cobreix els casos de dades rellevants fiscalment o relatives a casos penals -relatives a frauds fiscals. I aquesta confusió al text afecta a tota la seva estructura, i tan sols per aquest motiu ja és mereixedor de l'esmena a la totalitat. Per exemple, fem menció a algunes cites del Projecte de Llei. A l'exposició de motius es manifesta: *"La Llei té també present la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets de l'home, que s'ha pronunciat reiteradament sobre la invalidesa de les proves obtingudes en procediments administratius tributaris si són emprades amb la finalitat de perseguir penalment al contribuent requerit."* I què?... i què?, perquè després no diu res més a l'articulat. I què ve a dir això aquí al mig? És una cita que no aporta res però que crea una conclusió al llarg de tot el text com per exemple, que d'igual manera, el darrer paràgraf de l'article 8 assenyala clarament que el procediment establert... procediment establert és administratiu i que no suposa cap menyscabament ni exclusió de les garanties del procediment penal andorrà que es mantenen a tots els efectes. El que passa és que el

procediment que reclama l'OCDE és de cooperació administrativa tant per casos civils i administratius com per casos penals, i la cooperació administrativa de l'OCDE, la realitat, és que permeti a França garanties processals específiques, si les dades són per casos penals o si són per casos administratius, i aquí es deixen fora els casos penals.

La derogació parcial de la disposició addicional tercera de la Llei 28/2008, amb l'exclusió dels paràgrafs 4 i 5 de la derogació, crea una important confusió que ja hem expressat per escrit i a la qual no vull entrar degut a les limitacions de temps. La cirera sobre el pastís de la confusió la trobem en l'exposició de motius que serveix per interpretar l'articulat quan es diu que es tracta d'un text senzill que recull en el seu articulat l'evolució dels estàndards internacionals en matèria de cooperació internacional amb la transparència de l'activitat financera. Per començar, perdoni'm però no té res a veure amb la transparència de l'activitat financera, aquest és un altre àmbit -però, no anem aquí, anem a una altra qüestió-, i la cooperació en l'àmbit de la lluita contra l'evasió fiscal, punt!... I, l'evasió fiscal és relativa a les qüestions civils i administratives... el frau fiscal! és el relatiu al penal, i aquest, queda fora.

La cooperació administrativa que reclama la comunitat internacional és tant per la lluita contra l'evasió fiscal civil i administrativa com contra el frau fiscal penal.

Segon punt, pel qual es mereix l'esmena a la totalitat. Introdueix qüestions financeres com la supervisió de cara en base consolidada en una llei fiscal com l'intercanvi de dades que té un objecte molt clar en el qual no encaixa de cap manera la supervisió financera. El problema és que introdueix la qüestió de la verificació de dades de clients dins de la normativa de supervisió bancària amb base consolidada, enorme error -i llegeixo el punt 2-: *"Quan l'intercanvi o l'actuació supervisora in situ faci referència a dades que incloguin informació sobre clients d'una entitat financera del Principat..."*, i què més?... i què més? Ara permetrem inspeccions *in situ* que permetran informació sobre clients d'una activitat financera, quan les informacions *in situ* recordem que és una expressió que la trobem a la normativa comunitària del 2006 amb la qual les inspeccions *in situ* són tan sols relatives als casos de les sucursals bancàries. No hi té res a veure en aquest cas.

Tercer punt, l'addició de les disposicions del model OCDE d'intercanvi d'informació, és a dir, tenim una llei que crea uns drets, unes obligacions, uns requisits inferiors als del model OCDE, i això ens col·locarà sempre en una posició que tots els nostres tractats seran 64.1. Aquest és un error que va al llarg de tot el text, per això l'esmena a la totalitat.

Especialment greu si estem al supòsit 64.2, ja que si s'han quedat coses fora, aleshores entrem directament al 64.1 i cada cop caldrà fer una autorització prèvia. Per tant, és perillós utilitzar versions editades i, per evitar aquest risc, el nostre text cobreix tots els supòsits; el nostre text és ampli i cobreix tots els supòsits per les remissions que fan els texts, òbviament.

Quart punt, la confusió al llarg de tot el text entre les disposicions de l'article 26 el model OCDE de conveni impositiu amb renda i capital aprovat pel comitè d'assumptes fiscals de l'OCDE el 17 de juliol del 2008, article que manté la seva versió original del juliol del 2005, i per tant que és un article ben conegut per tots els professionals en aquest àmbit, que les condicions establertes en el model OCDE d'acord d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Són dos coses ben diferents, dos requisits ben diferents que es barregen constantment al llarg de tot el text.

Cinquè motiu de l'esmena a la totalitat. L'omissió de les especificitats i la manca de garanties... Fonamental si la nostra llei nacional no permet les especificitats que ens permeten els models OCDE i a les que s'estan agafant tots els territoris com Jersey, Guernsey, Illa de Man, etc, etc, etc... què estem fent aquí? Mancances que són encara més preocupants si tenim en compte l'estudi financer en el que pretenen executar... en el que el Govern pretén executar totes les sol·licituds d'intercanvi de dades per mitjà d'un funcionari a temps parcial amb 1.200 euros de pressupost al mes, i uns assegurances externs de 1.000 euros al mes... Vostès no pensen fer res amb aquest pressupost! Venint al que ha dit França a Suïssa tan bon punt ha signat el Conveni d'intercanvi de dades: tenim tres mil titulars, què es pensen que ens diran a nosaltres, no en tenim cap? I què es pensen que no ens enviaran cap requisit i amb 1.200 euros al mes ho gestionaran? Només hi ha dos formes de gestionar això: dir amén a tot i donar-ho tot o dir que no es contesta a res... cap dels dos escenaris són acceptables, aquí exigim rigor. I ja ho sabem que aquesta és la seva competència però si no ho fan li han d'exigir. Per això la nostra proposta d'acord, i per això el nostre exercici d'introduir-ho en el text alternatiu.

Sisè punt. Es centra l'intercanvi de dades per part d'entitats financeres. Són les entitats financeres les que estan obligades a fer l'intercanvi i no com vostè intenta corregir amb les mencions als articles que no tenen res a veure, quan l'intercanvi és per a tota persona que sol·liciti la informació. No és que tan sols es puguin demanar dades d'entitats financeres sinó que tota persona ha de lliurar informació rellevant fiscalment, no tan sols els bancs.

Setè punt, i fonamental, que és la manca de vinculació entre la cessió d'intercanvi de dades i els convenis de doble imposició a la sortida de llistes de paradisos fiscals. I aquí no ens diguin... i aquí no ens diguin que això no es pot fer i que no hi ha marge de maniobra, perquè als dos països veïns, tant França com Espanya, han acceptat qüestions d'aquest ordre en convenis signats recentment. Em refereixo al de França amb Jersey, acceptant dins del Conveni d'intercanvi de dades, qüestions de doble imposició relatives a les pensions -tema fonamental per a Jersey-, i m'estic referint al conveni signat a les Antilles Holandeses i Madrid i Aruba -entre Espanya i les Antilles Holandeses- i Aruba en el qual el Conveni d'intercanvi d'informació tant sols entra en efecte en el moment en el qual Espanya treu de la llista de paradisos fiscals aquests altres territoris. Per tant, aquestes vinculacions... i tant que existeixen! Una altra cosa és si vostès les saben negociar, o no.

Però, en tot cas, el que nosaltres volem exposar aquí és que hem presentat per escrit una llista d'exposicions de motius pels quals es necessita aquesta esmena a la totalitat. Vostès no ens han esvaït cap dels dubtes quant a la primera intervenció de l'encaix d'aquest Projecte de llei en matèria constitucional; el problema entre el 64.1 i el 64.2 segueix obert; no ha tingut resposta a aquestes qüestions i espero la seva resposta a aquests set punts que hem comentat en aquests moments relatius al per què es pot fer, i s'ha de fer, i estem obligats a fer aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passo la paraula als grups parlamentaris.

Pel Grup Reformista, Sr. Ladislau Baró tenni la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic. Molt breument.

Bé, d'entrada constatar que el Sr. Eusebi Nomen ha fet una mica la seva intervenció de defensa de l'esmena a la totalitat amb dos temps. En tot cas, potser vindrà un tercer temps, no ho sé, però en tot cas ha aportat nous elements al debat.

Per part de Coalició Reformista dir que nosaltres en el primer temps n'hem tingut prou per explicar els motius del nostre posicionament polític en relació a la votació que aviat vindrà, per tant, el que faríem ara una mica és simplement doncs, per al·lusions, comentar alguns dels aspectes que han sortit en

aquesta segona volta del debat que acaba d'encetar el president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

Retinc, dins de la profusió d'arguments que ha donat, retinc dos grans eixos. Per un costat ha parlat d'un seguit de confusions o de conceptes poc clars que segons ell hi pot haver en el Projecte de llei. Potser que hi siguin, segurament, doncs, hi ha menys dels que afirma però, en tot cas, sempre és bo conèixer els punts de vista, doncs, contraposats. Per part nostra intentarem, doncs, -si el Projecte de llei tira endavant a dins de la comissió legislativa-, mirar d'incorporar tots aquells elements que des d'un punt de vista argumentatiu ens convencin que poden millorar el text, que poden ser aplicables, que quadren dins del conjunt de la Llei i que no malbaraten una mica el calendari que, ens agradi o no ens agradi, tenim al davant.

Per tant, intentarem treballar per esvaïr aquestes confusions tot i que, en tot cas, és a Govern a qui li correspon, doncs, establir la defensa del seu projecte de llei en els termes que cregui convenients.

Quant als tractats o al procediment d'aprovació dels tractats d'intercanvi d'informació... Bé, modestament, eh? però, jo diria que en el seu plantejament Sr. Nomen, que fa molt bé d'enfocar la reflexió perquè és del tot pertinent saber quin procediment farem servir per aprovar aquests tractats però, crec que hauríem d'evitar no caure en la confusió del que és la signatura d'un tractat, amb l'exercici de les competències que la Constitució atribueix al Govern a l'hora de dirigir la política exterior amb el que és la manifestació del consentiment de l'Estat a l'hora en què aquest tractat entri en vigor i a l'hora d'obligar-se internacionalment.

Quan vostè parla "d'acord previ", aquest acord previ, la Constitució el preveu abans de manifestar el consentiment de l'Estat, no abans de la signatura. Per tant, no hauríem d'entendre que es necessita un acord previ del Consell -suposant que considerem que el tractat cau dins l'àmbit del 64.1-, no hauríem de pretendre o de creure que l'acord previ del Consell és abans d'anar a signar el tractat. El Govern pot i ha d'anar a signar el tractat, i és abans d'expressar el consentiment, si estem dins del 64.1, que caldrà l'aprovació, l'acord previ, del Consell General -l'acord previ abans d'expressar el consentiment, no abans d'anar a signar el tractat.

Bé, fetes aquestes dues consideracions a la segona tanda d'argumentacions que ha aportat el president d'Andorra pel Canvi.

Quant a les paraules del representant del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, agrair-li la disposició a continuar treballant amb el mateix nivell de

consens i de diàleg que hi ha hagut amb la fase prèvia al treball en comissió, i agrair-li la voluntat de continuar aquesta bona disposició en el si de la comissió legislativa.

I, finalment, en relació a les paraules del cap de Govern, un parell de consideracions: Sr. Bartumeu sabem... bé, vostè tampoc és que ho hagi negat que no ho sabéssim-, però, la distinció aquesta entre els convenis signats amb França o Alemanya amb Suïssa i Luxemburg en relació a nosaltres. Ells tenen convenis per evitar la doble imposició ja en funcionament i les clàusules d'intercanvi d'informació formen part d'aquests convenis.

Nosaltres el que volem dir evidentment quan estem dient que han de ser equivalents, no diem de moment quant a tot el que fa referència a les clàusules per evitar la doble imposició, però sí que ens agradaria que fossin equivalents quant al clausulat dels esmentats convenis relatius a l'intercanvi d'informació, per tractar d'assolir, almenys, un tracte igual d'avantatjós que el que Suïssa o Luxemburg han aconseguit en matèria d'intercanvi d'informació.

I, finalment, bé... celebrar, doncs, que la línia de treball de Govern i del Ministeri d'Exteriors vagi en la direcció d'intentar arribar a la propera cimera del G20 amb el màxim nombre de convenis d'intercanvi signats, i doncs bé, encoratjar i fins i tot demanar... demanar amb insistència que intensifiquin els esforços diplomàtics per mirar que, doncs, aquesta xifra de convenis pugui ser la més elevada possible, i ho demanem amb una certa intensitat i si m'apura, vehemència.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Seré encara més breu que el Sr. Baró. Molt més breu.

Només per dir dues coses que han aparegut en aquesta segona tanda, com molt bé deia el Sr. Baró, d'arguments que arriben per entregues...

Primer, l'assumpció de la Declaració de París jo penso que sí, que el Consell l'ha d'assumir, implícitament o explícitament, però l'ha d'assumir. Nosaltres sempre ens hem queixat que no hagués arribat molt abans aquesta Declaració de París, per tant no ens fa cap vergonya dir que l'assumim

plenament perquè va ser feta pel cap de Govern del Principat d'Andorra, sigui qui sigui.

I, segon, dir que nosaltres tenim plena confiança amb l'actual govern. Amb les manifestacions que he sentit es prejutja sobre futures actuacions. Quan arribin, i quan siguin censurables, les podrem censurar. Penso que abans, almenys per nosaltres, no s'hauria de fer.

Un cop això dit, doncs, de moment res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Pel Govern el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, de fet doncs, el portaveu del Grup Parlamentari Reformista ja gairebé ha dit bona part del que volia dir en la primera part contestant al president d'Andorra pel Canvi.

Li torno a dir, jo entenc que no cal autorització prèvia del Consell General perquè en el marc de les competències que la Constitució atorga al Govern, el Govern pot anar a establir, a negociar i a acabar signant un acord internacional o un tractat. I tal com he dit, i deurà ser em sembla la quarta vegada si no m'erro que avui, aquesta tarda aquí davant el Consell General, nosaltres entenem que tots aquests acords els hem de portar al Consell General després d'haver-los establert, i el Consell General evidentment, és el que decidirà i, per tant, podríem dir la paraula "autoritzarà" que es presti o no es presti el consentiment de l'Estat. Però, torno a dir -i evidentment ho dic com a cap de Govern i no com a professional de res- que nosaltres entenem que aquesta és la lectura correcta de la Constitució, tant és així que el Reglament del Consell General, capítol tercer, dels tractats internacionals, article 116 i 117, diu clarament que: *"Els tractats internacionals que hagin de ser aprovats pel Consell General es tramitaran com a projectes de llei, amb les peculiaritats d'aquest capítol, i es consideraran aprovats d'acord amb allò que estableix la Constitució."* Tractats internacionals que hagin de ser aprovats pel Consell General només n'hi ha un, els del 64.1, no n'hi ha cap altre i, per tant, torno a dir que no necessitem l'autorització prèvia sinó que després el Consell General ho decidirà.

I si llegim l'article 117 del Reglament encara queda més clar. L'article 117 del Reglament diu: *"Les propostes presentades pels consellers generals i els grups parlamentaris tindran la consideració d'esmenes a la*

totalitat de devolució, quan refusin l'aprovació del tractat o bé quan proposin reserves o declaracions no previstes en aquest." Per tant, aquesta qüestió a mi em sembla que queda, em permeto pensar, suficientment aclarida.

Quan fem referències a la Declaració de París a l'exposició de motius, res més lluny de la nostra intenció, Sr. Nomen, que intentar maniobres al marge de la legalitat vigent. Nosaltres entenem que l'hem d'assumir i així ho diem.

No hi ha tampoc cap voluntat de defugir al control del Consell General com he sentit a dir en aquesta darrera intervenció i en la primera també. El 64.1 permet altres qüestions també el Consell General, o els consellers o els grups parlamentaris, poden perfectament acudir a la demanda d'un dictamen previ de constitucionalitat si creuen que el Govern en negociar aquest... el que sigui: un eventual tractat, doncs, s'ha escapat dels límits que marca la nostra Constitució.

Pel que fa als punts que s'han esmentat, com deia el Sr. Ladislau Baró en la segona intervenció, entenc que alguns ja els he contestat en la meua primera intervenció, vull dir punts que fonamenten i que ja m'havia llegit evidentment de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu. Estem parlant de l'intercanvi d'informació fiscal prèvia demanda a nivell administratiu. Jo explicaré el que humilment entén el Govern pel que vol dir "a nivell administratiu", i no entrarem en discussions ni en anàlisis i qualificacions de les tres esferes tradicionals del dret civil-penal-administratiu. Intercanvien a nivell administratiu, des que estem tractant aquestes qüestions ja fa una colla d'anys, vol dir que s'està parlant d'intercanvi entre administracions, entre governs, sense la intervenció per exemple de la Justícia, i una de les divergències clares entre el projecte del Govern i l'argumentació que fonamenta, tal i com la llegim nosaltres, l'esmena a la totalitat és que es vol treure del nivell administratiu l'intercanvi d'informació i es vol situar sempre una necessitat d'autorització prèvia en l'autoritat judicial... això sí que em sembla que no recull les demandes, les peticions, els plantejaments de l'OCDE.

Nosaltres no hem fet cap confusió entre el que pugui ser un delictes fiscal; és que el plantejament actual de l'OCDE i de les exigències internacionals de l'OCDE ja no admet aquestes complicades construccions jurícodefensives sobre l'existència d'un delictes, o no un delictes. El que sí fem és salvaguardar els drets de les persones i l'article 8 del nostre projecte de llei estableix clarament que la persona, sigui entitat o sigui persona física, a la qual se li hagi comunicat que hi ha una demanda d'informació administrativa sobre els seus eventuais capitals o béns que han de

ser objecte de tributació en el país que requereix aquesta informació, a aquesta persona li donem -a partir de l'article 8- unes garanties per tal que pugui fer un procediment de recurs.

Aquest és el nostre plantejament que pot estar equivocat però ens sembla... ens sembla, jo diria que amb total convicció, que és el bo i que no introdueix cap confusió en la defensa dels drets de les persones.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Acabat aquest torn, doncs, torno a donar la paraula al Sr. Nomen. Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Voldria donar curs a la manifestació de la posició d'Andorra pel Canvi a les rèpliques que hem tingut d'aquestes intervencions anteriors.

Quant al debat de signar *versus* manifestació de consentiment que tant des de CR com des de Govern s'han expressat. Jo no intentaria agafar-me a aquests detalls per intentar entrar en el fons de la qüestió i és que quan estem en un 64.1 es necessita una autorització prèvia del Govern, i em remeto una altra vegada al que he llegit anteriorment. Article 11 de la nostra Llei qualificada: "*Amb independència de la denominació del tractat i de la forma convinguda per a manifestar el consentiment, la conclusió d'un tractat que estigui inclòs als articles 64, núm. 1 i 65 de la Constitució ha de comptar amb l'aprovació prèvia del Consell General abans...*" de què? de la signatura? No... Jo mai he parlat de la signatura. Què diu el text i que ha manifestat com es podrà veure en el recull de les manifestacions que he fet anteriorment? Diu: "*... l'aprovació prèvia del Consell General abans de la manifestació de consentiment.*"... de la manifestació de consentiment!

I per tant, si ens n'anem al 13... Per cert, espero que tothom tingui clar que la manifestació de consentiment és anterior a la signatura, no? O la vol fer després vostè? En alguns casos potser sí, en altres no. Segons el Tractat de Viena podem anar als tres casos: aprovació, ratificació o qualsevol dels altres. Per tant, si ens mirem l'Acord de Viena dependrà, en aquest cas, si el tractat no requereix la ratificació, no estem pas en aquest supòsit. I "*El consentiment...*" -a l'article 13 ens diu-: "*El consentiment d'Andorra per obligar-se en virtut d'un tractat es manifestarà de la forma convinguda pels negociadors. Tanmateix, si el tractat es regeix pels articles 64, núm. 1, o 65 de la Constitució, la*

representació d'Andorra només podrà convenir aquelles formes..." Compte! I ara anem a les formes de manifestació de consentiment que poden ser varies... poden ser varies, no necessàriament la ratificació. Aquelles formes de manifestació de consentiment que permetin obtenir l'aprovació del Consell General.

Per tant, vostès s'han de garantir que poden obtenir aquesta autorització, aquesta aprovació -seria la paraula- del Consell General.

Després d'aquesta qüestió que, pel que estic veient, crec ens donarà a parlar durant una temporada, l'intercanvi a nivell administratiu, sense intervenció de la Justícia, treure del nivell administratiu... Molt bé! nosaltres el que hem fet és que en la Proposició anar a unes garanties processals idèntiques a les de la fiscalitat de l'estalvi, per tant, és difícil qualificar-les de complicades construccions no acceptables per l'OCDE ni el G20, perquè són les mateixes.

En tot cas, compte amb aquesta confusió entre la cooperació administrativa per a casos penals que és el que exigeix l'OCDE.

També voldria fer un comentari ràpid a la manifestació del cap de Govern en relació a les manifestacions del Sr. Sarkozy quan parla de la creació d'un llistat de mesures penalitzadores, efectivament... un llistat de mesures penalitzadores a tots els estats no cooperants, és a dir, a tots aquells estats que segueixin a la llista grisa de l'OCDE.

I tal com estan gestionant vostès aquesta qüestió, nosaltres el dia 24 de setembre seguirem a la llista grisa de l'OCDE, perquè vostès... -i espero equivocar-me-, de moment estan fixant el seu objectiu a signar amb França, i tant de bo les manifestacions del seu ministre hagin estat malinterpretades, i tant de bo puguem assolir la signatura amb dotze estats d'aquí a Pittsburg, perquè sinó quedarem exposats -com ja hem manifestat repetides vegades- a la possibilitat que hi hagi mesures penalitzadores, mesures defensives i aquestes siguin aplicables al nostre cas.

Finalment voldria acabar amb dos notes relatives a la societat civil. En primer lloc creiem que aquest Projecte de Llei, després de l'exposició que hem fet avui, té la possibilitat de ser interpretat, o de ser llegit, com un projecte que conté greus errors, perquè crec que els hem motivat tots ells degudament. Per tant crec que mai més Govern... mai més Govern ha de fer unes manifestacions com les que ha fet en relació al que ha de fer o deixar de fer una plataforma que representa entitats... que representa la societat civil andorrana, que lliurement amb rigor i educació s'ha manifestat sobre unes preocupacions. Mai més faci això! I mai més utilitzi entitats privades, entitats de la societat civil per defensar posicions seves, ni posi

mesures innecessàries sobre qui es manifesti lliurement... mai més!

I una altra qüestió, el català és la nostra llengua oficial i li exigeixo... li exigeixo al Govern, que la defensi amb totes les circumstàncies. I no accepto de cap manera el seu argument, per cert, no gaire sofisticat d'explicar per què no exigirà que les comunicacions es facin en català que és el nostre idioma oficial. Defensi el català que és el nostre idioma oficial.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Donarem el torn de paraula al Grup Reformista. No hi ha intervenció?

Al Grup Socialdemòcrata. No hi ha intervenció?

Al Govern. Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, manifestació del consentiment de l'Estat només n'hi ha una en la nostra Constitució, Sr. Nomen, només una i és la que diu la Constitució.

El consentiment de l'Estat que només es manifesta en els tractats del 64.1 només es pot manifestar després del tràmit parlamentari en seu parlamentària en aquest Consell General. Només aleshores i, per tant, vostè fa un moment intentava fer veure que el fet que el Govern signi un tractat o el rubriqui està manifestant el consentiment de l'Estat... no! està exercint les seves competències constitucionals.

La manifestació del consentiment de l'Estat, Andorra, no cal anar a buscar-la al Conveni de Viena, s'ha d'anar a la nostra Constitució, article 44 del títol tres dels coprínceps -i el llegeixo-: *"Els coprínceps són símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra, així com de la seva independència i del manteniment de l'esperit paritari en les tradicionals relacions d'equilibri amb els Estats veïns. Manifesten el consentiment de l'Estat andorrà a obligar-se internacionalment, d'acord amb la Constitució."* Els coprínceps no intervenen a signar cap tractat internacional. Poden intervenir -vostè ja ha fet referència abans- en la negociació o poden assistir a la negociació, a llum de la Constitució o allà on el Govern els pugui demanar que l'assisteixin, però, la manifestació del consentiment de l'Estat a Andorra, en dret constitucional andorrà és l'article 44 i és quan a través del 64.1 un tractat ha rebut el vist i plau del Consell General. Només aleshores es pot fer la manifestació del consentiment de l'Estat i, per tant, l'actuació del Govern, la proposta del Govern, és plenament constitucional.

La fiscalitat de l'estalvi i el procediment de la fiscalitat de l'estalvi, vostè em donarà el que abans deia el portaveu del Grup Parlamentari Reformista, el benefici del dubte, de pensar que conec aquest text. Aquest text se'ns està demanant, oficialment no a Andorra, a tots els estats que el vam signar, des d'abans de l'estiu. La comissió europea ens ha demanat de modificar-los i, per tant, em sembla bé que el mantinguem com a referència però hem de ser conscients que si ens demanen de modificar-ho en aquest entorn en què s'està donant el debat d'aquesta tarda al Consell General, no serà pas per donar més facilitats sinó per collar més la qüestió d'intercanvi d'informació.

Finalment, el català nosaltres hem promès la Constitució, la coneixem, la respectem i la defensem, el que passa és que si estem en el món de les relacions internacionals, torno a dir que hem de tocar de peus a terra si volem, responsablement, governar i participar en la gestió de les institucions d'aquest país.

Si avui, en totes les comissions rogatòries internacionals que arriben precisament en matèria d'intercanvi d'informació penal -que és més garantista-, les institucions constitucionals andorranes accepten la tramitació de comissions rogatòries, insisteixo en la llengua dels dos països veïns, pretendre que avui el Govern d'Andorra ha d'exigir el català, només pot ser rebut d'una manera per la comunitat internacional, com és -i li diré en francès-: *"Une fin de non recevoir"*, és a dir que el que no volem és cooperar, i això el Govern d'Andorra no ho farà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Deixem un altre torn de paraula.

Demanaria que no es tornessin a tractar els temes que ja s'han tractat i que no hi ha necessitat -en tot cas, contestats o que no hi ha hagut polèmica- de tornar sobre el tema dels tractats internacionals.

Hi ha dues posicions aquí, és evident. No ho solventarem i ha quedat de manifest quin és el posicionament dels uns i dels altres.

Demanaria en tot cas que s'avancés en el debat.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Molt breument. Tant sols dos punts.

Primer, invito al Govern que es llegeixi la bibliografia actual sobre les manifestacions de l'OCDE quant als marges que hi ha en les garanties processals,

especialment per aquells casos relatius a qüestions penals, però també pels casos relatius a casos administratius i civils, perquè no és cert que això quedi limitat.

Segon, quant a la modificació de la fiscalitat de l'estalvi m'agradarà veure si aquesta modificació és en relació a les garanties processals i no pas a altres qüestions.

I tercer punt, crec que queda clar que la manifestació del consentiment ha de ser tal -i torno a llegir el final de l'article 13- només per dir que l'article 44 de la Constitució en relació a la manifestació de consentiment expressada a través dels coprínceps no exclou pas... no exclou pas ni limita la disposició de l'article 13 de la Llei qualificada de tractats internacionals, que diu que: "... manifestació del consentiment que permetin obtenir l'aprovació del Consell General.", que és inevitable.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Un segon torn pels grups parlamentaris. No hi ha intervenció?

Sr. cap de Govern? Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Brevíssimament per respondre a la invitació del president del Grup Parlamentari d'APC, que torno a invocar al benefici del dubte i, encara que li costi de creure, nosaltres estem al dia i llegim tota la documentació de l'OCDE. El que passa és que manifestament, com he dit al principi de la meua primera intervenció, doncs, tenim una lectura diferent del contingut dels textos de l'OCDE i, per tant, n'extraïem unes conseqüències polítiques diferents a l'hora de defensar l'interès general d'Andorra que estic convençut que tots volem i per això estem aquí defensant-lo.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Alguna altra paraula? Si no hi ha cap altra paraula passaríem, acabades les intervencions, a la votació.

Recordo que sí és sí a l'esmena a la totalitat, no és no a l'esmena a la totalitat o abstenció en cas d'haver-hi abstenció, com ja s'ha manifestat aquí.

Sr. secretari podeu procedir.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No
 M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat : Sí
 M. I. Sr. Jordi Cadena Bons : No
 M. I. Sr. Joan Cartes Ivern : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya : No
 M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No
 M. I. Sr. Albert Font Massip : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel Estany : m'abstinc
 M. I. Sra. Montserrat Gil Torné : m'abstinc
 M. I. Sra. Rosa Gili Casals : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sra. Celina Mandicó García : m'abstinc
 M. I. Sra. Conxita Mora Jordana : m'abstinc
 M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet : Sí
 M. I. Sra. M. Pilar Riba Font : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres : No
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : m'abstinc
 M. I. Sr. Joan Torres Puig : m'abstinc
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : m'abstinc
 M. I. Sr. Franz Armengol Avellana : No
 M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch : m'abstinc
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : m'abstinc

El Sr. síndic general:

El recompte si us plau?

La Sra. Mariona González:

3 vots a favor, 14 en contra i 9 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista dels resultats de la votació declaro desestimada l'esmena a la totalitat i atès que han estat formulades esmenes a l'articulat, el tràmit del Projecte de llei seguirà en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost tal i com ho va decidir la Junta de Presidents.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.45h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877